IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2286

z dne 15. decembra 2016

o določitvi podrobnih pravil glede uporabe politike poštene uporabe in metodologije za oceno trajnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter glede vloge, ki jo predloži ponudnik gostovanja za namene navedene ocene

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji ([1]) in zlasti člena 6d(1) Uredbe,

po posvetovanju z Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 ponudniki storitev gostovanja v skladu s „politiko poštene uporabe“ uporabnikom gostovanja v nobeni državi članici ne bi smeli zaračunavati pribitkov na domače maloprodajne cene za regulirane gostujoče odhodne ali dohodne klice, poslana regulirana gostujoča sporočila SMS ali uporabljene regulirane storitve podatkovnega gostovanja, vključno s sporočili MMS. Ta določba se uporablja od 15. junija 2017, pod pogojem, da se zakonodajni akt, ki se sprejme na podlagi predloga o veleprodajnem trgu storitev gostovanja iz člena 19(2) navedene uredbe, začne uporabljati pred navedenim datumom.

(2) Uredba (EU) št. 531/2012 določa, da lahko ponudnik storitev gostovanja v posebnih in izjemnih okoliščinah pri svojem nacionalnem regulativnem organu zaprosi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka svojim uporabnikom gostovanja. Taki vlogi za dovoljenje morajo biti priložene vse potrebne informacije, ki potrjujejo, da ponudnik storitev brez maloprodajnih pribitkov za gostovanje ne more pokriti svojih stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, tako da je ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja.

(3) Da bi se v Uniji zagotovila usklajena uporaba politike, namenjene preprečevanju zlorabe ali nepravilne uporabe storitev gostovanja („politika poštene uporabe“), in dovoljenj za zaračunavanje pribitka, je treba določiti podrobna pravila o izvajanju take politike poštene uporabe, metodologiji za oceno trajnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje in vlogi, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži za namene navedene ocene.

(4) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 je cilj politike poštene uporabe uporabnikom gostovanja preprečiti zlorabo ali nepravilno uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavnih domačih cenah, kot je uporaba takih storitev v druge namene kot za občasna potovanja, na primer stalna uporaba takih storitev. Izvedbeni ukrepi bi morali zagotoviti, da ponudniki storitev gostovanja možnosti uporabe politike poštene uporabe za dosego tega cilja ne izkoriščajo za druge namene v škodo uporabnikov gostovanja, ki na kakršen koli način občasno potujejo.

(5) Odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje v Uniji pomeni, da se uporabljajo enaki tarifni pogoji za uporabo mobilnih storitev med gostovanjem v tujini znotraj Unije in doma (to je v državi, kjer je uporabnik sklenil naročniško razmerje za mobilne storitve). Namen Uredbe (EU) št. 531/2012 je odpraviti razlike med domačimi

([1]) UL L 172, 30.6.2012, str. 10.

cenami in cenami gostovanja, ki veljajo med občasnimi potovanji znotraj Unije, s čimer bi se uresničilo „gostovanje kot doma“. Vendar namen njenih pravil ni omogočiti stalno gostovanje v Uniji, ko bi na primer uporabnik v državi članici, kjer so domače cene mobilnih storitev višje, kupil storitve od operaterjev s sedežem v državi članici, kjer so domače cene mobilnih storitev nižje in kjer uporabnik nima niti običajnega prebivališča niti drugih trajnih vezi, ki bi vključevale pogosto in bistveno prisotnost na ozemlju navedene države, z namenom, da bi stalno gostoval v tej državi članici.

(6) Stalna uporaba reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavni domači ceni v druge namene kot za občasna potovanja bi verjetno lahko izkrivljala konkurenco, ustvarjala pritisk na dvig domačih cen na domačih trgih ter ogrožala naložbene spodbude na domačem in obiskanem trgu. Na obiskanem trgu bi morali operaterji obiskanih omrežij neposredno konkurirati domačim ponudnikom storitev iz drugih držav članic, kjer so lahko cene, stroški ter regulativne in konkurenčne razmere zelo drugačni ter na podlagi pogojev veleprodajnega gostovanja skoraj enaki stroškom izključno zaradi omogočanja občasnega gostovanja. Za domačega operaterja lahko stalna uporaba domačih tarif med gostovanjem pomeni, da mu lahko operaterji obiskanih omrežij zavrnejo ali omejijo veleprodajne storitve gostovanja, da zagotavlja omejene domače količine ali da uporablja višje domače cene, kar vpliva na njegovo sposobnost, da svojim običajnim domačim uporabnikom doma in v tujini zagotavlja storitve.

(7) Določiti je treba izvedbena pravila, ki temeljijo na jasnih in splošno veljavnih načelih, ki lahko zajamejo številne in različne vzorce občasnih potovanj uporabnikov gostovanja, s čimer se zagotovi, da politika poštene uporabe takih uporabnikov ne ovira pri polnem koriščenju „gostovanja kot doma“. Za namene politike poštene uporabe, ki naj bi jo izvajal ponudnik storitev gostovanja, bi se moralo navadno šteti, da uporabnik občasno potuje v tujino znotraj Unije, kadar ima običajno prebivališče v državi članici ponudnika storitev gostovanja ali ima z navedeno državo članico trajne vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost na njenem ozemlju, v vseh drugih državah članicah pa uporablja regulirane maloprodajne storitve gostovanja.

(8) Uredba (EU) št. 531/2012 določa, da mora katera koli politika poštene uporabe strankam ponudnika storitev gostovanja omogočati uporabo določene količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, skladne z njihovo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni.

(9) Ta uredba ne bi smela posegati v možnost, da ponudniki storitev gostovanja ponujajo in uporabniki gostovanja namenoma izberejo drugo tarifo gostovanja v skladu s členom 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012, kar bi lahko vključevalo pogodbene pogoje uporabe, ki ne spadajo v okvir politike poštene uporabe, vzpostavljene v skladu s to uredbo.

(10) Za zagotovitev, da maloprodajne storitve gostovanja niso predmet zlorabe ali nepravilne uporabe, ki ni povezana z občasnimi potovanji zunaj države članice, v kateri uporabnik prebiva ali s katero ima trajne vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost na njenem ozemlju, bodo ponudniki storitev gostovanja morda morali določiti kraj običajnega prebivališča svojih uporabnikov gostovanja ali obstoj takih trajnih vezi. Ob upoštevanju načinov dokazovanja, ki so običajni v posamezni državi članici, in zaznane stopnje tveganja zlorabe ali nepravilne uporabe bi moral imeti ponudnik storitev gostovanja možnost, da natančno opredeli razumna dokazila o kraju stalnega prebivališča, ki jih je treba predložiti, pri čemer sorazmernost celotnega dokaznega bremena in njegovo ustreznost v nacionalnem okviru nadzoruje nacionalni regulativni organ. Taka dokazila v zvezi s posameznimi uporabniki bi lahko vključevala izjavo uporabnika, predložitev veljavnega dokumenta, iz katerega je razvidna država članica uporabnikovega prebivališča, navedbo poštnega naslova ali naslova za izstavitev računa za druge storitve, ki se zagotavljajo v državi članici ponudnika storitev gostovanja, izjavo visokošolske ustanove o vpisu v redne programe ter dokazilo o vpisu v lokalne volilne imenike ali plačilu lokalnih davkov/glavarin. Pri poslovnih uporabnikih bi lahko taka dokazila vključevala dokumentacijo o kraju pridobitve pravne osebnosti ali ustanovitve gospodarske družbe, kraju dejanskega opravljanja glavne gospodarske dejavnosti ali glavnem kraju, v katerem zaposleni, za katere je ugotovljeno, da uporabljajo zadevno SIM-kartico, izvajajo svoje naloge. Trajne vezi z državo članico, ki bi vključevale pogosto in bistveno prisotnost na njenem ozemlju, lahko izhajajo iz trajnega zaposlitvenega razmerja za polni delovni čas, vključno v primeru obmejnih delavcev; trajnih pogodbenih razmerij, ki vključujejo podobno stopnjo fizične prisotnosti samozaposlene osebe, udeležbe v rednih študijskih programih za polni študijski čas; ali drugih primerov, kot so napoteni delavci ali upokojenci, kadar vključujejo podobno stopnjo ozemeljske prisotnosti.

(11) Ponudniki storitev gostovanja bi zahteve po predložitvi dokazil o običajnem prebivališču ali drugih trajnih vezi, ki bi vključevale pogosto in bistveno prisotnost na ozemlju navedene države, po sklenitvi zadevne pogodbe morali omejiti izključno na primere, kadar podatki, ki se zbirajo za namene izstavitve računa, kažejo znake zlorabe ali nepravilne uporabe, ki ni povezana z občasnimi potovanji. Zahtevana dokazila bi morala vključevati samo to, kar je nujno potrebno in sorazmerno za potrditev uporabnikove povezanosti z državo članico ponudnika storitev gostovanja. Brez takih razlogov se od uporabnikov ne bi smela zahtevati dokumentacija za zagotovitev skladnosti s pogoji politike poštene uporabe. Zlasti se ne bi smela zahtevati večkratna predložitev take dokumentacije, ki ni povezana z na podlagi tveganja sprejeto oceno verjetnosti zlorabe ali nepravilne uporabe.

(12) Da bi se uporabnikom omogočila uporaba količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, skladnih z njihovo domačo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni, ponudnik storitev gostovanja načeloma poleg domače omejitve količin mobilnih storitev, ki so na voljo uporabniku gostovanja, ne bi smel naložiti drugih omejitev, če uporabnik občasno potuje znotraj Unije. Take domače omejitve bi morale vključevati katero koli veljavno politiko poštene uporabe v zvezi z domačo uporabo tarifne sheme.

(13) Na podlagi določenih domačih tarifnih shem, v nadaljevanju opisanih kot paketi z odprtim prenosom podatkov, je lahko poraba podatkov neomejena ali pa lahko zagotavlja količine podatkov po nizki implicitni ceni za domačo enoto, ki se nanaša na regulirano najvišjo veleprodajno ceno za gostovanje iz člena 12 Uredbe (EU) št. 531/2012. Brez kakršnih koli posebnih zaščitnih ukrepov glede količine za take pakete z odprtim prenosom podatkov je za take sheme večja verjetnost kot za druge tarifne sheme, da so predmet organizirane ponovne prodaje osebam, ki nimajo prebivališča ali trajnih vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost v državi članici ponudnika storitev gostovanja. Poleg tega taka zloraba ali nepravilna uporaba paketov z odprtimi podatki med gostovanjem lahko povzroči izginotje takih tarifnih shem na domačih trgih ali omejitev gostovanja s takimi tarifnimi shemami, kar je v škodo domačih uporabnikov in v nasprotju s ciljem Uredbe (EU) št. 531/2012. To tveganje je znatno manjše v primeru govornih klicev in storitev SMS, saj za te storitve veljajo večje fizične ali časovne omejitve, vzorci dejanske uporabe pa so bili v zadnjih letih stabilni ali v upadu. To ne posega v pravico operaterjev, da sprejmejo ukrepe proti zelo neobičajnim vzorcem uporabe govornih ali SMS storitev gostovanja, ki izhajajo iz goljufivih dejavnosti. Čeprav je treba zagotoviti dodatne zaščitne ukrepe proti takim povečanim tveganjem zlorabe reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah na podlagi paketov z odprtim prenosom podatkov, bi domačemu uporabniku, ki občasno potuje v Uniji, vendarle moralo biti omogočeno, da uporablja maloprodajne količine takih storitev, ki so enake dvakratniku količin, ki jih je mogoče kupiti po veleprodajni cenovni kapici za gostovanje z denarnim zneskom, ki je enak skupni domači maloprodajni ceni brez DDV za postavko mobilnih storitev domače tarifne sheme za celotno zadevno obračunsko obdobje. To predstavlja količino, ki je skladna z domačo tarifno shemo, saj se prilagaja domači maloprodajni ceni zadevne tarifne sheme in se zato lahko uporabi v primeru paketov z odprtim prenosom podatkov, vključno kadar so v paketu z drugimi maloprodajnimi mobilnimi storitvami. Uporaba dvakratnika ustrezno odraža dejstvo, da se operaterji s pogajanji pogosto dogovorijo o veleprodajnih cenah za podatkovno gostovanje, ki so nižje od cenovnih kapic, ki se uporabljajo, in da potrošniki pogosto ne porabijo celotne količine podatkov v okviru svoje tarifne sheme. V zvezi s tem bo preglednost za uporabnike zagotovljena s skladnostjo z določbami Uredbe (EU) št. 531/2012, v skladu s katero ponudnik storitev gostovanja pošlje obvestilo uporabniku gostovanja, kadar je povsem porabljena količina poštene uporabe reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, v katerem navede, da bo za vsakršno nadaljnjo porabo reguliranih storitev podatkovnega gostovanja s strani uporabnika gostovanja zaračunan pribitek.

(14) Za preprečitev, da se predplačniška naročniška razmerja, ki ne vključujejo dolgoročne vezave, uporabljajo zgolj za namene trajnega gostovanja, bi moral ponudnik gostovanja namesto zahteve po predložitvi dokazila o prebivališču ali trajnih vezeh, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost na ozemlju države članice navedenega ponudnika gostovanja, imeti pravico, da omeji uporabo reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah s predplačano naročnino za količine, ki jih je mogoče kupiti po veleprodajni cenovni kapici za gostovanje s preostalim razpoložljivim denarnim zneskom brez DDV na navedeni predplačniški naročnini v času uporabe gostovanja.

(15) Ponudnik storitev gostovanja bi moral imeti možnost sprejeti ukrepe za odkrivanje in preprečevanje zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah v druge namene razen občasnih potovanj. Hkrati bi morali biti uporabniki gostovanja zaščiteni pred kakršnim koli ukrepom, ki bi lahko na kakršen koli način posegel v njihovo zmožnost uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah med občasnim potovanjem v Uniji. Ukrepi za odkrivanje in preprečevanje zlorab ali nepravilne

uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah bi morali biti enostavni in pregledni ter bi morali čim bolj zmanjšati upravno breme za uporabnike gostovanja ter prekomerna in nepotrebna opozorila. V skladu z zahtevo glede prebivališča ali trajnih vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost v državi ponudnika gostovanja, bi morali kazalniki, ki utemeljujejo verjetnost zlorabe ali nepravilne uporabe, temeljiti na objektivnih kazalnikih, povezanih z vzorci prometa, ki kažejo pomanjkanje prevladujoče domače prisotnosti uporabnika v državi ponudnika gostovanja ali prevladujoče domače uporabe domačih mobilnih storitev. Taki objektivni kazalniki bi morali biti seveda vzpostavljeni za določeno časovno obdobje. Tako obdobje bi moralo biti dovolj dolgo, najmanj štiri mesece, da bi uporabnikom gostovanja omogočili uporabo maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah, kadar na predvidljive načine občasno potujejo znotraj Unije. Na kazalnike prisotnosti v državi ponudnika storitev gostovanja ne bi smelo negativno vplivati nenamerno gostovanje v obmejnih območjih. V zvezi s tem bi bilo treba upoštevati položaj nenamerno gostujočih uporabnikov in obmejnih delavcev tako, da se šteje, da prijava v omrežje ponudnika gostovanja kadar koli na določen dan pomeni dneva domače prisotnosti za namene uporabe objektivnih kazalnikov. Da bi svojim strankam omogočili, da dejavno preprečijo primere nenamernega gostovanja bi morali ponudniki storitev gostovanja v skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 zagotoviti tudi ustrezne informacije. Prisotnost in poraba zunaj Unije ne bi smeli negativno vplivati na zmožnost potrošnika gostovanja, da izkorišča gostovanje kakor doma v Uniji, saj ju ni mogoče šteti za kazalnika tveganja, da potrošnik gostovanje koristi po veljavni domači maloprodajni ceni v državi članici ponudnika gostovanja za druge namene kot občasna potovanja v Uniji. V zvezi s tem bi bilo tako prisotnost in porabo za namene uporabe objektivnih kazalnikov treba šteti kot domači. Ponudnik gostovanja se lahko opre tudi na druge jasne dokaze zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah, kot so uporaba naročnine večinoma pri gostovanju in le redka uporaba v državi članici ponudnika gostovanja ali več naročnin, ki jih isti uporabnik zaporedoma uporablja pri gostovanju.

(16) V skladu z določbami Uredbe (EU) št. 531/2012 o zagotavljanju preglednosti pri uporabi storitev gostovanja in v skladu s pravili o pogodbah na področju elektronskih komunikacij bi bilo treba pogodbena določila o politiki poštene uporabe pred začetkom uporabe jasno sporočiti uporabnikom. Politike poštene uporabe, ki jih ponudnik storitev gostovanja izvaja v skladu s to uredbo, bi moral navedeni ponudnik priglasiti nacionalnemu regulativnemu organu.

(17) Za obdelavo podatkov o prometu in lokaciji se uporabljajo določbe Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Zlasti člen 6 ponudniku storitev gostovanja omogoča obdelavo podatkov o prometu, potrebnih za namene izstavljanja računov naročnikom ali plačil za medsebojne povezave. Uporaba ukrepov ponudnika storitev gostovanja za odkrivanje in preprečevanje zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah ne bi smela povzročiti shranjevanja in avtomatizirane obdelave podatkov, ki omogočajo individualno prepoznavanje uporabnikov, vključno s podatki o lokaciji in prometu, in ki niso povezani ali sorazmerni z odkrivanjem in preprečevanjem zlorabe ali nepravilne uporabe.

(18) Zlasti bi ponudnik storitev gostovanja moral imeti možnost odkrivati in preprečevati primere, ko bi tretje osebe s kršitvijo pogodbenih pogojev na veleprodajni ali maloprodajni ravni „promet gostovanja kot doma“ izkoriščale za cenovno arbitražo, da bi pridobile gospodarsko prednost s prodajo uporabnikom, ki nimajo običajnega prebivališča ali trajnih vezi z državo članico ponudnika storitev gostovanja. Kadar operater na podlagi objektivnih in trdnih dokazov ugotovi tako sistematično zlorabo, bi moral nacionalni regulativni organ obvestiti o dokazih, ki kažejo na sistematično zlorabo, in ukrepih, sprejetih za zagotovitev skladnosti z vsemi pogoji osnovne pogodbe, in sicer najpozneje ob sprejetju ukrepa.

(19) V posebnih primerih, kadar ima operater utemeljene dokaze o vzorcih uporabe gostovanja določenega uporabnika, ki kažejo na verjetnost zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih ravneh cen za druge namene razen za občasna potovanja, kljub predloženemu dokazilu o prebivališču ali drugih trajnih vezeh, bi moral uporabnika najprej opozoriti na možnost, da bodo uvedeni pribitki za gostovanje. Objektivna merila, ki bi služila kot kazalniki verjetnosti zlorabe ali nepravilne uporabe, bi morala biti vnaprej opredeljena v pogodbi.

([1]) Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

(20) Možnost ponudnika storitev gostovanja, da zaračunava pribitke, ne posega v katere koli sorazmerne ukrepe, ki se lahko sprejmejo po nacionalnem pravu in v skladu s pravom Unije, če je uporabnik dejavno predložil netočne informacije, da bi zagotovil skladnost z vsemi pogoji osnovne pogodbe.

(21) Ponudniki storitev gostovanja, ki izvajajo politiko poštene uporabe, bi morali uvesti pregledne, preproste in učinkovite postopke za obravnavo pritožb uporabnikov v zvezi z izvajanjem navedene politike. V skladu s členom 17(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 bi morali uporabniki gostovanja v vsakem primeru imeti dostop do organa, pristojnega za zunajsodno reševanje sporov, ki bo pravično in hitro reševal nerešene spore med uporabniki in ponudniki storitev gostovanja v zvezi z izvajanjem politike poštene uporabe v skladu s členom 34 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

(22) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 morajo nacionalni regulativni organi natančno spremljati in nadzorovati izvajanje politike poštene uporabe ter tako zagotavljati, da se s katero koli politiko poštene uporabe, ki jo izvajajo domači ponudniki storitev, za uporabnike ne zmanjšuje razpoložljivost „gostovanja kot doma“. Če nacionalni regulativni organ ugotovi kršitev obveznosti, določenih v uredbi o gostovanju, je pooblaščen, da zahteva takojšnje prenehanje take kršitve.

(23) Ta uredba ne bi smela posegati v obstoječe pravice in obveznosti na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, ki je v skladu s pravom Unije. To vključuje zlasti pravico končnih uporabnikov, da se poslužujejo mobilnih elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v kateri koli državi članici ne glede na svoje državljanstvo ali kraj prebivališča v Uniji; vsa nacionalna pravila, za katera se zahteva dokazilo o istovetnosti, ali druga dokazila, da pridobijo SIM-kartico ali se kako drugače naročijo na taka omrežja ali storitve; vse nacionalne ukrepe glede neprekinjenosti storitve ali predplačniškega dobroimetja z določeno številko ali SIM-kartico in pravice ponudnikov elektronskih komunikacijskih storitev, da uporabljajo ustrezne ukrepe v skladu z nacionalno zakonodajo za preprečevanje goljufij.

(24) Ker se vzorci uporabe gostovanja med letom spreminjajo, bi bilo treba vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, ocenjevati na podlagi podatkov o prometu za vsaj 12 mesecev. Za izračun količine prometa skozi vse leto bi bilo ponudniku gostovanja treba dovoliti, da navede predvideni promet. Te napovedi bi morale temeljiti na dejanskih podatkih, kot so podatki o dejanski uporabi gostovanja, ekstrapolacije dejanske domače uporabe glede na uporabo gostovanja, ekstrapolacije dejanske uporabe gostovanja pomembne podskupine uporabnikov gostovanja, ki uporabljajo tarifne sheme „gostovanje kot doma“ glede na vse uporabnike gostovanja na podlagi pravil „gostovanje kot doma“ v skladu s členom 6a Uredbe (EU) št. 531/2012. Pri pregledu vlog za odstopanje glede trajnosti različnih vložnikov bi morali nacionalni regulativni organi ob upoštevanju relevantnih razlik v poslovnem umeščanju in vrstah uporabnikov zagotoviti, da so predpostavke vsakega vložnika glede izpeljave predvidenih količin dosledne.

(25) Morebitni podatki o stroških in prihodkih v podporo vlogi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, bi morali temeljiti na finančnih poročilih, ki so lahko prilagojena napovedim glede količine prometa. Odstopanja od predvidenih stroškov na podlagi finančnih poročil bi morala biti dovoljena le, če so podprta z dokazi o finančnih obveznostih, ki so bile ob predložitvi vloge že prevzete.

(26) Določiti bi bilo treba usklajeno metodologijo za določanje stroškov in prihodkov pri zagotavljanju reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, da bi se zagotovilo usklajeno ocenjevanje vlog za dovoljenje za zaračunavanje pribitka, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja.

([1]) Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, 24.4.2002, str. 51).

([2]) Direktiva 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L 337, 18.12.2009, str. 11).

(27) Zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja vključuje dve splošni kategoriji stroškov: stroške nakupa veleprodajnega dostopa za gostovanje pri obiskanih omrežjih za neuravnoteženi promet in druge stroške, povezane z gostovanjem. V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 se stroški nakupa veleprodajnega dostopa za gostovanje pri obiskanih omrežjih za neuravnotežen promet krijejo z dejanskimi veleprodajnimi cenami za gostovanje, ki se zaračunavajo za količine, za katere odhodni promet pri gostovanju, ki ga ustvari ponudnik storitev gostovanja, presega njegov dohodni promet pri gostovanju. Za ponudnike storitev gostovanja, ki na domačem trgu kupujejo veleprodajni dostop od drugega ponudnika storitev gostovanja (kot na primer operaterjev mobilnih navideznih omrežij), je njihov strošek veleprodajnega dostopa do gostovanja lahko višji kot za slednjega, kadar domači operater gostiteljskega omrežja ponudniku gostovanja, ki kupuje domači veleprodajni dostop, zaračuna višjo veleprodajno ceno za dostop do gostovanja od tiste, ki si jo je pri operaterjih obiskanih omrežij zagotovil zase in/ali za opravljanje povezanih storitev. Tak visok strošek veleprodajnega dostopa do gostovanja lahko povzroči, da bodo ponudniki storitev gostovanja, ki kupujejo domači veleprodajni dostop, bolj nagnjeni k vložitvi vloge za dovoljenje, da zaračunajo pribitek za gostovanje, in bi morali nacionalni regulativni organi ustrezno upoštevati ta vidik pri obravnavi takih vlog.

(28) Drugi stroški, povezani z gostovanjem-, pri zagotavljanju reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja so skupni zagotavljanju storitev gostovanja v Uniji in državah, ki niso članice EU, nekateri pa so skupni tudi veleprodajnemu in maloprodajnemu zagotavljanju storitev gostovanja. Za namene vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, bi se morali navedeni skupni stroški dodeliti zagotavljanju maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji, v primeru stroškov, skupnih maloprodajnemu in veleprodajnemu zagotavljanju storitev gostovanja, pa glede na splošno razmerje med prihodki iz dohodnega in odhodnega gostovanja.

(29) Stroški zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja bi se lahko izračunali tudi, kot da vključujejo delež povezanih in skupnih stroškov zagotavljanja maloprodajnih mobilnih storitev na splošno, če se pri izračunu upošteva razmerje, ki se je uporabilo za dodelitev prihodkov iz zagotavljanja vseh drugih maloprodajnih mobilnih storitev takim storitvam.

(30) Pri določanju prihodkov iz zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja bi bilo treba v vlogi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, v celoti upoštevati vse maloprodajne prihodke, ki se neposredno zaračunavajo za zagotavljanje maloprodajnih mobilnih storitev v obiskani državi članici, kot so prihodki iz prometa, ki presega količine na podlagi katere koli politike poštene uporabe, ali iz alternativnih reguliranih storitev gostovanja, pa tudi katere koli druge pribitke na enoto ali druga plačila zaradi uporabe maloprodajnih mobilnih storitev v obiskani državi članici.

(31) Ker se regulirane maloprodajne storitve gostovanja zagotavljajo na podlagi veljavnih domačih pogojev, bi bilo treba zanje šteti, da del prihodkov ustvarjajo iz fiksnih rednih cen zagotavljanja domačih maloprodajnih mobilnih storitev. Zato bi se morale upoštevati pri ocenjevanju vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, in sicer v skladu z metodologijo iz te uredbe. V ta namen bi se morali prihodki iz vsake maloprodajne mobilne storitve dodeliti na podlagi ključa, ki odraža razmerje med prometom različnih mobilnih storitev, tehtano v skladu z razmerjem med povprečnimi veleprodajnimi cenami gostovanja na enoto.

(32) Da bi se štelo, da katera koli maloprodajna neto marža pri gostovanju, ki izhaja iz odbitka stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja od ustreznih prihodkov, ogroža trajnost operaterjevega domačega modela zaračunavanja, bi morala biti negativna vsaj v znesku, ki povzroča tveganje znatnega učinka na gibanje domačih cen. Natančneje, da bi se štelo, da negativna maloprodajna neto marža pri gostovanju povzroča tako tveganje, bi morala predstavljati vsaj znaten delež vsega dobička pred obrestmi, davki in amortizacijo iz zagotavljanja drugih mobilnih storitev.

(33) Tudi kadar maloprodajna neto marža pri gostovanju predstavlja znaten delež celotne marže pri zagotavljanju drugih mobilnih storitev, bi bilo lahko zaradi posebnih okoliščin, na primer stopnje konkurence na domačem trgu ali posebnih značilnosti vložnika, tveganje znatnega učinka na gibanje domačih cen še vedno izključeno.

(34) Ponudnik storitev gostovanja bi moral v vlogi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, oceniti izgube zaradi zagotavljanja „gostovanja kot doma“ in ustrezno ureditev za zaračunavanje pribitka za njihovo pokritje, pri tem pa upoštevati veljavne najvišje veleprodajne cene.

(35) Nacionalnim regulativnim organom bi moralo biti omogočeno, da odobrijo dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje na prvi dan odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje v Uniji v skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012. V navedeni namen se komunikacija med ponudnikom gostovanja, ki želi vložiti tako vlogo, in nacionalnim regulativnim organom ter zagotavljanje informacij in ustrezne dokumentacije glede tega lahko predvidita pred navedenim datumom.

(36) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 bi dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanja moral odobriti nacionalni regulativni organ za obdobje 12 mesecev. Za podaljšanje veljavnosti navedenega dovoljenja bi moral ponudnik gostovanja posodobiti informacije in jih predložiti nacionalnemu regulativnemu organu vsakih 12 mesecev v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012.

(37) Glede na obveznosti nacionalnih regulativnih organov, da natančno spremljajo in nadzorujejo izvajanje politike poštene uporabe ter ukrepov za trajnost odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter da Komisiji letno poročajo o izvajanju ustreznih določb, bi bilo treba v tej uredbi natančno opredeliti minimalne informacije, ki jih morajo zbrati in poslati Komisiji, da ta lahko spremlja njeno izvajanje.

(38) Komisija mora v skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 ta izvedbeni akt redno pregledovati z vidika razvoja trga.

(39) Odbor za komunikacije ni dal svojega mnenja.

(40) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva priznana načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zato bi bilo treba to uredbo razlagati in uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo izražanja in svobodo gospodarske pobude. Pri vsaki obdelavi osebnih podatkov na podlagi te uredbe bi se morale spoštovati temeljne pravice, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja in pravico do varstva osebnih podatkov iz členov 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, taka obdelava pa mora biti v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), Direktivo 2002/58/ES, kakor je bila spremenjena z direktivama 2006/24/ES ([2]) in 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta, ter Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]). Ponudniki storitev morajo zlasti zagotoviti, da je vsaka obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe potrebna in sorazmerna za doseganje zadevnega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa podrobna pravila za zagotovitev usklajenega izvajanja politike poštene uporabe, ki jo lahko ponudniki storitev gostovanja uporabijo za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavni domači maloprodajni ceni v skladu s členom 6b Uredbe (EU) št. 531/2012.

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

([2]) Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, 13.4.2006, str. 54).

([3]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

2. Določa tudi podrobna pravila o:

(a) vlogah ponudnikov storitev gostovanja za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih predložijo v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja;

(b) metodologiji, na podlagi katere nacionalni regulativni organi ocenijo, ali je ponudnik storitev gostovanja dokazal, da ne more pokriti svojih stroškov zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja, zaradi česar bi bila ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve iz Uredbe (EU) št. 531/2012.

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

(a) „trajne vezi“ z državo članico pomeni prisotnost na ozemlju države članice zaradi zaposlitve s polnim delovnim časom in trajnega delovnega razmerja, vključno z obmejnimi delavci; trajnih pogodbenih razmerij, ki vključujejo podobno stopnjo fizične prisotnosti samozaposlene osebe; udeležbe v rednih študijskih programih za polni študijski čas; ali zaradi drugih okoliščin, kot v primeru napotenih delavcev ali upokojencev, kadar koli vključujejo podobno stopnjo ozemeljske prisotnosti;

(b) „maloprodajne mobilne storitve“ pomeni javne mobilne komunikacijske storitve, ki se zagotavljajo končnim uporabnikom, vključno z govornimi, storitvami SMS in podatkovnimi storitvami;

(c) „paket z odprtim prenosom podatkov“ pomeni tarifni načrt za zagotavljanje ene ali več maloprodajnih mobilnih storitev, ki ne omejuje količine maloprodajnih mobilnih podatkovnih storitev, vključenih proti plačilu fiksne redne cene, ali za katerega je domača cena brez DDV za enoto maloprodajnih mobilnih podatkovnih storitev dobljena tako, da se skupna domača maloprodajna cena za mobilne storitve, ki ustreza celotnemu obračunskemu obdobju, deli s skupno količino maloprodajnih podatkovnih storitev, ki je na voljo v domačem omrežju, nižja od regulirane najvišje veleprodajne cene za gostovanje iz člena 12 Uredbe (EU) št. 531/2012;

(d) „predplačniška tarifna shema“ pomeni tarifno shemo, na podlagi katere se zagotavljajo maloprodajne mobilne storitve ob odštetju dobroimetja, ki ga je uporabnik dal na voljo ponudniku, na podlagi enote, vnaprej pred porabo, in od katere uporabnik lahko odstopi brez kazni po izčrpanju ali poteku dobroimetja;

(e) „obiskana država članica“ pomeni državo članico, ki ni država članica uporabnikovega domačega ponudnika storitev gostovanja;

(f) „marža za mobilne storitve“ pomeni dobiček pred obrestmi, davki in amortizacijo od prodaje mobilnih storitev, razen maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo v Uniji, s čimer so izključeni stroški in prihodki od maloprodajnih storitev gostovanja;

(g) „skupina“ pomeni obvladujoče podjetje in vsa njegova odvisna podjetja, ki so pod njegovim nadzorom, v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ([1]).

ODDELEK II

POLITIKA POŠTENE UPORABE

Člen 3

Osnovno načelo

1. Ponudnik storitev gostovanja zagotavlja regulirane maloprodajne storitve gostovanja po domačih cenah svojim uporabnikom gostovanja, ki imajo v državi članici navedenega ponudnika storitev gostovanja običajno prebivališče ali s katero imajo trajne vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost v zadevni državi, medtem ko občasno potujejo v Uniji.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

2. Za katero koli politiko poštene uporabe, ki jo izvaja ponudnik storitev gostovanja za preprečitev zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih storitev maloprodajnega gostovanja, veljajo pogoji iz členov 4 in 5, poleg tega mora politika zagotavljati, da imajo vsi taki uporabniki med takim občasnim potovanjem v Uniji dostop do reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah pod enakimi pogoji, kot če bi se take storitve uporabljale doma.

Člen 4

Poštena uporaba

1. Za namene morebitne politike poštene uporabe lahko ponudnik storitev gostovanja od svojih uporabnikov gostovanja zahteva, da predložijo dokazila o običajnem prebivališču v državi članici ponudnika storitev gostovanja ali drugih trajnih vezeh z navedeno državo članico, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost na njenem ozemlju.

2. Brez poseganja v katere koli veljavne omejitve domače količine se v primeru paketa z odprtimi podatki uporabniku gostovanja med občasnimi potovanji v Uniji omogočeno, da uporablja količino storitev podatkovnega gostovanja po domači maloprodajni ceni, ki je enaka najmanj dvakratni količini, ki se izračuna tako, da se skupna domača maloprodajna cena navedenega paketa z odprtim prenosom podatkov brez DDV za celotno obračunsko obdobje deli z regulirano najvišjo veleprodajno ceno za gostovanje iz člena 12 Uredbe (EU) št. 531/2012.

Pri prodaji mobilnih maloprodajnih storitev v paketu z drugimi storitvami ali terminali se skupna domača maloprodajna cena paketa s podatki za namene člena 2(2)c in tega odstavka določi ob upoštevanju cene, ki se zaračuna za ločeno prodajo mobilne maloprodajne postavke paketa brez DDV, če je na voljo, ali cene za prodajo takih storitev z enakimi lastnostmi samostojno.

3. V primeru predplačniških tarifnih shem lahko namesto zahteve po politiki poštene uporabe iz odstavka 1 ponudnik gostovanja omeji porabo maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja v Uniji po domači maloprodajni ceni na količine, ki so enake najmanj količini, ki se pridobi z delitvijo skupnega zneska preostalega razpoložljivega dobroimetja brez DDV in ki ga je uporabnik že plačal ponudniku ob začetku gostovanja, z regulirano najvišjo veleprodajno ceno za gostovanje iz člena 12 Uredbe (EU) št. 531/2012.

4. Ponudnik storitev gostovanja lahko v okviru obdelave podatkov o prometu v skladu s členom 6 Direktive 2002/58/ES za preprečitev zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavni domači maloprodajni ceni, uporabi poštene, razumne in sorazmerne nadzorne mehanizme, ki temeljijo na objektivnih kazalnikih, povezanih s tveganjem zlorabe ali nepravilne uporabe, ki presega občasno potovanje v Uniji.

Objektivni kazalniki lahko vključujejo ukrepe, s katerimi se ugotovi, ali je poraba uporabnikov prevladujoče domača ali gostujoča in ali je uporabnik prevladujoče prisoten doma ali v drugih državah Unije.

Da se zagotovi, da uporabniki gostovanja na občasnih potovanjih ne bi bili deležni nepotrebnih ali prekomernih opozoril v skladu s členom 5(4), ponudniki storitev gostovanja, ki uporabljajo take ukrepe za ugotovitev zlorabe ali nepravilne uporabe storitev gostovanja, upoštevajo take kazalnike prisotnosti in porabe kumulativno ter v obdobju najmanj štirih mesecev.

Ponudnik storitev v pogodbah z uporabniki gostovanja podrobno določi, na katero mobilno maloprodajno storitev ali storitve se kazalnik porabe nanaša, ter najmanjše trajanje obdobja opazovanja.

Bodisi prevladujoča domača uporaba ali prevladujoča domača prisotnost uporabnika gostovanja v določenem obdobju opazovanja se šteje kot dokaz, da ni zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja.

Za namene drugega, tretjega in petega pododstavka se vsak dan, ko se je uporabnik gostovanja prijavil v domače omrežje, šteje kot dan, ko je navedeni uporabnik prisoten na domačem trgu.

Drugi objektivni kazalniki tveganja zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavni domači maloprodajni ceni, lahko vključujejo le:

(a) dolga obdobja neaktivnosti določene SIM-kartice, povezane z uporabo predvsem oziroma izključno v času gostovanja;

(b) sklenitev naročniškega razmerja za in zaporedna uporaba več SIM-kartic istega uporabnika med gostovanjem.

5. Kadar ponudnik storitev gostovanja na podlagi objektivnih in trdnih dokazov ugotovi, da je bilo več SIM-kartic organizirano preprodanih osebam, ki dejansko ne prebivajo v državi članici navedenega ponudnika storitev gostovanja oziroma z zadevno državo nimajo trajnih vezi, ki bi vključevale njihovo pogosto in bistveno prisotnost v njej, da bi se omogočila uporaba reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah za drug namen, kot je za občasno potovanje, lahko ponudnik storitev sprejme takojšnje sorazmerne ukrepe, da zagotovi skladnost z vsemi pogoji osnovne pogodbe.

6. Ponudnik storitev gostovanja pri ukrepanju v skladu s tem oddelkom upošteva direktivi 2002/58/ES in 95/46/ES in njune nacionalne izvedbene ukrepe ter Uredbo (EU) 2016/679.

7. Ta uredba se ne uporablja za katere koli politike poštene uporabe, opredeljene v pogodbenih pogojih alternativnih tarif za gostovanje, določenih v skladu s členom 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012.

Člen 5

Preglednost politik poštene uporabe in nadzor nad njimi

1. Kadar ponudnik storitev gostovanja izvaja politiko poštene uporabe, v pogodbe z uporabniki gostovanja vključi vse pogoje v zvezi z navedeno politiko, vključno z morebitnim nadzornim mehanizmom, ki se uporablja v skladu s členom 4(4). Ponudnik storitev gostovanja v okviru politike poštene uporabe uvede pregledne, preproste in učinkovite postopke za obravnavo pritožb uporabnikov v zvezi z izvajanjem navedene politike. To ne posega v pravice uporabnika gostovanja v skladu s členom 17(2) Uredbe (EU) št. 531/2012, da uporabi pregledne, preproste, pravične in hitre postopke izvensodnega reševanja sporov, ki so v državi članici ponudnika storitev gostovanja vzpostavljeni v skladu s členom 34 Direktive 2002/22/ES. Tak mehanizem pritožb in postopki reševanja sporov kot odziv na opozorilo v skladu z odstavkom (3) omogočajo uporabniku gostovanja, da predloži dokazila, da reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja ne uporablja za druge namene kot za občasna potovanja.

2. Politike poštene uporabe, ki so v skladu s to uredbo, ponudnik storitev gostovanja priglasi nacionalnemu regulativnemu organu.

3. Kadar obstajajo objektivni in utemeljeni dokazi na podlagi objektivnih kazalnikov iz člena 4(4), ki bi kazali na tveganje zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji po domači maloprodajni ceni s strani danega uporabnika, ponudnik storitev gostovanja uporabnika opozori na odkriti vzorec uporabe, ki kaže na tako tveganje, preden zaračuna kateri koli pribitek v skladu s členom 6e Uredbe (EU) št. 531/2012.

Kadar tako tveganje izhaja iz neizpolnjevanja tako merila prevladujoče domače uporabe kot prevladujoče domače prisotnosti v določenem obdobju opazovanja iz petega pododstavka člena 4(4), se za namene reševanja morebitnih poznejših pritožb iz odstavka (1) ali postopka reševanja sporov v skladu s členom 17(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 v zvezi z zaračunanjem pribitka upoštevajo dodatni kazalniki tveganja zaradi splošne nedomače prisotnosti ali uporabe uporabnika gostovanja.

Ta odstavek se uporablja ne glede na to, ali uporabnik gostovanja predloži dokazilo o prebivališču ali drugih trajnih vezeh, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost v državi članici ponudnika gostovanja v skladu s členom 4(1).

4. V opozorilu uporabniku gostovanja v skladu z odstavkom 3 ponudnik gostovanja uporabnika obvesti o tem, da se lahko po datumu takega opozorila zaračuna pribitek v skladu s členom 6e Uredbe (EU) št. 531/2012 za vse nadaljnje uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja z zadevno SIM-kartico, če se v obdobju, ki ne more biti krajše od dveh tednov, ne spremeni vzorec porabe, in sicer tako, da bo odražal dejansko domačo uporabo ali prisotnost.

5. Ponudnik storitev gostovanja preneha zaračunavati pribitek takoj, ko uporaba pri zadevnem uporabniku ne kaže več na tveganje zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja na podlagi objektivnih kazalnikov iz člena 4(4).

6. Kadar ponudnik storitev gostovanja ugotovi, da je bilo več SIM-kartic organizirano preprodanih osebam, ki nimajo niti običajnega prebivališča v državi članici ponudnika storitev gostovanja niti trajnih vezi, ki vključujejo njihovo pogosto in bistveno prisotnost v navedeni državi, da bi se omogočila uporaba reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja za drug namen razen za občasno potovanje zunaj navedene države članice v skladu s členom 4(3), operater nacionalni regulativni organ obvesti o dokazih, ki kažejo na zadevno sistematično zlorabo, in ukrepih, sprejetih za zagotovitev skladnosti z vsemi pogoji osnovne pogodbe, in sicer najpozneje ob sprejetju ukrepa.

ODDELEK III

VLOGA IN METODOLOGIJA ZA OCENO TRAJNOSTI ODPRAVE MALOPRODAJNIH PRIBITKOV ZA GOSTOVANJE

Člen 6

Podatki, s katerimi je podprta vloga za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja vloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja

1. Vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja vloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja (v nadaljnjem besedilu: vloga), se ocenijo na podlagi podatkov o skupnih količinah reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, predvidenih za obdobje 12 mesecev, ki jih vložnik kot ponudnik storitev gostovanja zagotovi od 15. junija 2017. Za prvo vlogo se te napovedi količine ocenijo na podlagi ene ali kombinacije naslednjih možnosti:

(a) dejanskih količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki jih zagotavlja vložnik po veljavnih reguliranih maloprodajnih cenah gostovanja pred 15. junijem 2017;

(b) predvidenih količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po 15. juniju 2017, pri čemer se predvidene količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja v zadevnem obdobju ocenijo na podlagi dejanske domače maloprodajne porabe mobilnih storitev in časa, ki ga vložnikovi uporabniki gostovanja preživijo v tujini;

(c) predvidenih količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po 15. juniju 2017, pri čemer se količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja ocenijo na podlagi sorazmerne spremembe količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, izkazanih v vložnikovih tarifnih shemah, ki predstavljajo bistveni del uporabniške baze, na podlagi katerih je vložnik določil cene reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja na domači ravni za obdobje najmanj 30 dni v skladu z metodologijo iz Priloge I.

V primeru posodobitev vloge, ki se predložijo v skladu s členom 6(c)2 Uredbe (EU) št. 531/2012, se predvidene skupne količine reguliranih storitev gostovanja posodobijo na podlagi dejanskega povprečnega vzorca porabe domačih mobilnih storitev, pomnoženega z ugotovljenim številom uporabnikov gostovanja in časom, ki so ga v obiskanih državah članicah preživeli v prejšnjih 12 mesecih.

2. Vsi podatki o stroških in prihodkih vložnika temeljijo na finančnih poročilih, ki se dajo na voljo nacionalnemu regulativnemu organu, in se lahko prilagodijo v skladu z ocenami količin v skladu z odstavkom 1. Kadar so stroški predvideni, se odstopanja od številk, ki izhajajo iz preteklih finančnih poročil, upoštevajo le, če so podprta z dokazi o finančnih obveznostih za obdobje, zajeto z napovedmi.

3. Vložnik zagotovi vse potrebne podatke, uporabljene za določitev marže za mobilne storitve in skupnih dejanskih in predvidenih stroškov ter prihodkov od zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja v zadevnem obdobju.

Člen 7

Določitev stroškov, povezanih z gostovanjem, za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Pri dokazovanju, da vložnik ne more pokriti svojih stroškov, tako da bi bila ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja, se upoštevajo samo naslednji stroški, povezani z gostovanjem, če so utemeljeni v vlogi za dovoljenje za uporabo pribitka za gostovanje:

(a) stroški nakupa veleprodajnega dostopa za gostovanje;

(b) maloprodajni stroški, povezani z gostovanjem.

2. Kar zadeva stroške, nastale zaradi nakupa reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja, se upošteva samo znesek, za katerega naj bi vložnikova skupna plačila ustreznim akterjem, ki zagotavljajo take storitve v Uniji, presegala skupne zneske, ki se mu morajo plačati za zagotavljanje enakih storitev drugim ponudnikom storitev gostovanja v Uniji. Glede zneskov, ki se plačajo ponudniku gostovanja za zagotavljanje reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja, ponudnik storitev gostovanja predvidi količino teh veleprodajnih storitev gostovanja, ki so v skladu s predpostavko, ki temelji na predvidenih količinah iz člena 6(1).

3. Kar zadeva maloprodajne stroške, povezane z gostovanjem, se upoštevajo samo naslednji stroški, če so utemeljeni v vlogi:

(a) stroški delovanja in upravljanja dejavnosti gostovanja, vključno z vsemi sistemi poslovnega obveščanja in programsko opremo, namenjeno delovanju in upravljanju gostovanja;

(b) stroški obračunavanja podatkov in finančne poravnave, kar vključuje stroške obračunavanja podatkov in stroške finančne poravnave;

(c) stroški pogajanj in sklenitve pogodbe, vključno z zunanjimi honorarji in uporabo notranjih virov;

(d) stroški, nastali zaradi izpolnjevanja zahtev za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja iz členov 14 in 15 Uredbe (EU) št. 531/2012, ob upoštevanju veljavne politike poštene uporabe, ki jo je sprejel ponudnik storitev gostovanja.

4. Stroški iz točk (a), (b) in (c) odstavka 3 se upoštevajo samo sorazmerno z razmerjem skupne količine prometa vložnikovih reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja in skupnega maloprodajnega odhodnega in veleprodajnega dohodnega prometa njegovih storitev gostovanja, v skladu z metodologijo iz točk 1 in 2 Priloge II, ter sorazmerno z razmerjem skupne količine prometa njegovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in skupnega prometa njegovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in zunaj nje, in sicer v skladu z metodologijo iz točk 1 in 3 Priloge II.

5. Stroški iz točke (d) odstavka 3 se upoštevajo samo sorazmerno z deležem skupne količine prometa vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji v skupnem prometu njegovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in zunaj nje, in sicer v skladu z metodologijo iz točk 1 in 3 Priloge II.

Člen 8

Dodelitev maloprodajnih povezanih in skupnih stroškov za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Poleg stroškov, določenih v skladu s členom 7, se lahko v vlogo za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje vključi delež povezanih in skupnih stroškov zagotavljanja maloprodajnih mobilnih storitev na splošno. Upoštevajo se le naslednji stroški, če so utemeljeni v vlogi:

(a) stroški obračunavanja in pobiranja, vključno z vsemi stroški, povezanimi z obdelavo, obračunavanjem, izstavitvijo in pošiljanjem dejanskega računa uporabniku;

(b) prodajni in distribucijski stroški, vključno s stroški obratovanja trgovin in drugih distribucijskih kanalov za prodajo maloprodajnih mobilnih storitev;

(c) stroški pomoči uporabnikom, vključno s stroški delovanja vseh služb za pomoč uporabnikom, ki so na voljo končnemu uporabniku;

(d) stroški upravljanja problematičnih terjatev, vključno s stroški odpisa neizterljivih dolgov uporabnikov in izterjave problematičnih terjatev;

(e) stroški trženja, vključno z vsemi izdatki za oglaševanje mobilnih storitev.

2. Stroški iz odstavka 1, če so utemeljeni v vlogi, se upoštevajo samo sorazmerno glede na razmerje skupnega prometa vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in skupnega maloprodajnega prometa vseh maloprodajnih mobilnih storitev, ki se dobi kot tehtano povprečje navedenega razmerja za posamezno mobilno storitev, pri čemer se v utežeh upoštevajo posamezne povprečne veleprodajne cene gostovanja, ki jih plačuje vložnik, in sicer v skladu z metodologijo iz točk 1 in 4 Priloge II.

Člen 9

Določitev prihodkov iz zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Za namene ugotavljanja, da vložnik ne more pokriti svojih stroškov, tako da bi bila ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja, se upoštevajo in v vlogo za dovoljenje za uporabo pribitka za gostovanje vključijo samo naslednji prihodki:

(a) prihodki, ki izvirajo neposredno iz prometa maloprodajnih mobilnih storitev v obiskani državi članici;

(b) delež skupnih prihodkov od prodaje maloprodajnih mobilnih storitev na podlagi fiksnih rednih cen.

2. Prihodki iz točke (a) odstavka 1 vključujejo:

(a) kateri koli maloprodajni pribitek, zaračunan v skladu s členom 6e Uredbe (EU) št. 531/2012, za promet, ki presega morebitno politiko poštene uporabe, ki jo izvaja ponudnik storitev gostovanja;

(b) katere koli prihodke iz alternativnih reguliranih storitev gostovanja v skladu s členom 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012;

(c) katero koli domačo maloprodajno ceno, ki se zaračuna na enoto oziroma presega fiksne redne cene zagotavljanja maloprodajnih mobilnih storitev in jo sproži uporaba maloprodajnih mobilnih storitev v obiskani državi članici.

3. Pri določitvi prihodkov iz točke (b) odstavka 1 se v primeru prodaje maloprodajnih mobilnih storitev v paketu z drugimi storitvami ali terminali upoštevajo le prihodki, povezani s prodajo maloprodajnih mobilnih storitev. Navedeni prihodki se določijo na podlagi cene, ki se uporablja za ločeno prodajo vsake posamezne sestavine paketa, če je na voljo, ali za posamezno prodajo takih storitev z enakimi značilnostmi.

4. Za določitev deleža skupnih prihodkov od prodaje maloprodajnih mobilnih storitev, povezanih z zagotavljanjem reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, se uporabi metodologija iz točk 1 in 5 Priloge II.

Člen 10

Ocenjevanje vlog za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja

1. Nacionalni regulativni organ lahko pri ocenjevanju vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, ugotovi, da vložnik ne more pokriti svojih stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, zaradi česar bi lahko bila ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja, samo, kadar vložnikova negativna neto maloprodajna marža pri gostovanju znaša najmanj 3 % njegove marže za mobilne storitve.

Neto maloprodajna marža pri gostovanju je znesek, ki ostane, ko se stroški zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja odštejejo od prihodkov iz zagotavljanja takih storitev, določenih v skladu s to uredbo. Nacionalni regulativni organ pri njeni določitvi pregleda podatke, navedene v vlogi, da zagotovi skladnost z metodologijo za določanje stroškov in prihodkov, kot je določena v členih 7, 8 in 9.

2. Kadar absolutna vrednost negativne neto maloprodajne marže pri gostovanju znaša najmanj 3 % marže za mobilne storitve, nacionalni regulativni organ kljub temu zavrne pribitek, kadar lahko ugotovi, da zaradi posebnih okoliščin ni verjetno, da bi bila ogrožena trajnost domačega modela zaračunavanja. Take okoliščine vključujejo primere, ko:

(a) je vložnik del skupine in obstajajo dokazi o internih transfernih cenah v prid drugih odvisnih podjetij skupine v Uniji, zlasti glede na precejšnjo neuravnoteženost veleprodajnih pribitkov za gostovanje, ki se zaračunavajo znotraj skupine;

(b) stopnja konkurence na domačih trgih pomeni, da obstaja zmogljivost za pokritje znižanih marž;

(c) bi se z uporabo bolj omejevalne politike poštene uporabe, ki je še vedno v skladu s členoma 3 in 4, neto maloprodajna marža pri gostovanju znižala pod 3-odstotni delež.

3. V izjemnih okoliščinah, kadar ima operator negativno maržo za mobilne storitve in negativno maloprodajno neto maržo, nacionalni regulativni organ odobri zaračunanje pribitka za regulirane storitve gostovanja.

4. Ob izdaji dovoljenja za pribitek na regulirane storitve gostovanja se v končni odločitvi nacionalnega regulativnega organa navede znesek ugotovljene negativne maloprodajne marže pri gostovanju, ki se lahko pokrije z zaračunavanjem maloprodajnega pribitka na storitve gostovanja, ki se zagotavljajo v Uniji. Pribitek je v skladu s predpostavkami o prometu gostovanja, na katerih temelji ocena vloge, in se določi v skladu z načeli iz člena 8 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES ([1]).

ODDELEK IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 11

Spremljanje politike poštene uporabe in vlog za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja

Nacionalni regulativni organi zaradi spremljanja dosledne uporabe členov 6b in 6c Uredbe (EU) št. 531/2012 in te uredbe ter letnega obveščanja Komisije o vlogah v skladu s členom 6d(5) Uredbe (EU) št. 531/2012 redno zbirajo informacije o:

(a) vseh ukrepih, ki jih sprejmejo za nadzor uporabe člena 6b Uredbe (EU) št. 531/2012 in podrobnih pravil iz te uredbe;

(b) številu med letom vloženih, odobrenih in podaljšanih vlog za zaračunavanje pribitka za gostovanje v skladu s členom 6c(2) in (4) Uredbe (EU) št. 531/2012;

(c) obsegu negativnih neto maloprodajnih marž pri gostovanju, priznanih v njihovih odločbah, s katerimi dovolijo pribitek za gostovanje in ureditev v zvezi s pribitkom, prijavljeno v vlogah za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja.

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33).

Člen 12

Pregled

Brez poseganja v možnost, da glede na začetne izkušnje z izvajanjem in pomembne spremembe dejavnikov iz člena 6d(2) Uredbe št. 531/2012 pregled opravi bolj zgodaj, Komisija ta izvedbeni akt pregleda najpozneje do junija 2019 po predhodnem posvetovanju z BEREC.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. decembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

Sorazmerna sprememba dejanskih količin reguliranih storitev gostovanja v okviru „gostovanja kot doma“ v primerjavi z istim obdobjem prejšnjega leta:

$$\left(\frac{\sum_{1}^{n} količina_k\,(t)}{\sum_{1}^{n} količina_k\,(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna);

n je število dni uporabe „gostovanja kot doma“ ($n \geq 30$) in

t je leto prve uporabe „gostovanja kot doma“.

Ta odstotek bi bilo treba uporabiti za oceno spremembe količin v napovedanem 12-mesečnem obdobju, tako da se pomnoži s količinami v prejšnjem letu.

PRILOGA II

(1) Uteži w_i maloprodajnih mobilnih storitev:

$$w_k = \frac{\textit{povprečna veleprodajna cena za gostovanjem ki jo plača operater}_{ki}}{\sum_{k=1}^{3} \textit{povprečna veleprodajna cena za gostovanjem ki jo plača operater}_k}$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna);

„povprečna veleprodajna cena za gostovanje“, ki jo plača operater, se nanaša na povprečno ceno za enoto neuravnoteženega prometa, ki jo plača operater za vsako storitev, pri čemer so enota evrocenti za (i) minute govorne storitve, (ii) SMS za storitev SMS in (iii) MB za podatkovno storitev.

(2) Razmerje med skupno količino prometa vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja in skupnim maloprodajnim odhodnim in veleprodajnim dohodnim prometom njegovih storitev gostovanja:

$$\frac{\textit{maloprodajni odhodni promet gostovanja}}{(\textit{maloprodajni odhodni} + \textit{maloprodajni dohodni})\ \textit{promet gostovanja}} = \sum_{k=1}^{3} w_k \times \frac{\textit{maloprodajni odhodni promet gostovanja}_k}{(\textit{maloprodajni odhodni} + \textit{maloprodajni dohodni})\ \textit{promet gostovanja}_k}$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna).

(3) Razmerje med skupno količino prometa vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in skupnim prometom njegovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in zunaj nje:

$$\frac{\textit{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}}{\textit{maloprodajni odhodni}\ (EU + \textit{zunaj EU})\ \textit{promet gostovanja}} = \sum_{k=1}^{3} w_k \times \frac{\textit{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}_k}{\textit{maloprodajni odhodni}\ (EU + \textit{zunaj EU})\ \textit{promet gostovanja}_k}$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna).

(4) Razmerje med skupnim prometom vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in skupnim maloprodajnim prometom vseh maloprodajnih mobilnih storitev:

$$\frac{\textit{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}}{\textit{maloprodajni odhodni}\ (EU + \textit{zunaj EU})\ \textit{promet gostovanja} + \textit{maloprodajni domači promet}} = \sum_{k=1}^{3} w_k \times \frac{\textit{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}_k}{\textit{maloprodajni odhodni}\ (EU + \textit{zunaj EU})\ \textit{promet gostovanja}_k + \textit{maloprodajni domači promet}_k}$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna).

(5) Maloprodajni prihodek od gostovanja v EU:

$$\textit{Prihodek od maloprodajnega gostovanja zontraj EU} = \textit{Prihodki od maloprodajnih mobilnih storiev}$$

$$\times \left(\sum_{k=1}^{3} w_k \times \frac{\textit{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}_k}{\textit{maloprodajni odhodni (EU + zunaj EU) promet gostovanja}_k + \textit{maloprodajni domači promet}_k} \right)$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna).